

udkast til en dagsorden. Jeg fik et udkast i går aften klokken cirka 16.30, jeg læste det igennem og meddelte hr. Jørn Jespersen, at vi gerne vil have miljøgarantien med i den, og foreslår, at det ville være en god ting. Så hører jeg ikke noget fra hr. Jørn Jespersen, ud over at jeg får en telefonopringning fra hr. Jørn Jespersen, lige før forespørgslen skal starte: Nu kan han meddele mig, at jeg er helt isoleret. Det er åbenbart det, som har været hr. Jørn Jespersens udgangspunkt i forhandlingerne: ikke at opnå et godt resultat, men at isolere Enhedslisten.

Så vil jeg gerne sige, at grunden til, at vi fremsætter sådan et dagsordensforslag, er, at for os er det afgørende at sikre, at vi kan gå videre, for vi har ikke nogen tiltro til, at de regler, der laves i WTO, ender på et fornuftigt niveau.

Den tale, som landbrugsministeren holdt, indeholdt den miljøgaranti, som vi har efterlyst i forhandlingerne med hr. Jørn Jespersen. Derfor vil jeg sige – og det er så et tilbud til regeringen, hvis den skulle ændre opfattelse – at en dagsorden, der tager fødevarerministerens redegørelse til efterretning, ville være væsentlig mere præcis og vidtgående og rigtig end den dagsorden, der bliver vedtaget her.

Den dagsorden er faktisk med til at udvande, hvad det er, der skal ske i forhold til miljøgarantien og også i forhold til regelsættet om gensplejsning i forbindelse med økologi. Det er Venstre, der har stillet det som betingelse, og hvis jeg skal konstatere noget – for nu at blive på det polemikniveau, som hr. Jørn Jespersen startede; det bryder jeg mig ellers ikke meget om, men jeg synes, det er lidt fristende – vil jeg sige, at hr. Jørn Jespersen i forhandlingerne om denne dagsorden har ladet sig trække godt og grundigt rundt i manegen af partiet Venstre.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Det helt centrale spørgsmål om Enhedslistens strategi i en globaliseret verden med øget international handel fik vi ikke meget svar på. Jeg synes, det er det, der er det interessante.

Mener Enhedslisten, at der kommer regler for handelen mellem verdens lande? Hvis Enhedslisten anerkender, at det kommer der trods alt, at de er på vej, at de eksisterer i et vist omfang, og at de hele tiden bliver udviklet, hvad er så Enhedslistens strategi i forhold til sådanne regler? Er det at gå ud i den store verden, uanset hvor lidt man bryder sig om det i Enhedslisten, og prøve at påvirke de regler, som i vidt omfang

også kommer til at gælde for Danmark? Eller er det en strategi, der hedder: Vi skal melde os ud af den store verden, melde os ud af WTO og så have vores egne regler i en eller anden naiv forestilling om, at dem kan vi opretholde over for multinationale selskaber og store nationer?

Hvad er Enhedslistens strategi? Kunne man ikke få en klar udmelding på det?

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Hvis jeg skal sige det kort, er det meget godt udtrykt i den dagsorden, som vi har foreslået. Selvfølgelig skal vi arbejde for at sikre de økologiske regler, og vi skal også først og fremmest sikre, at vi i Danmark kan gå videre og lave mere vidtgående regler.

Det er utrolig vigtigt, at det, som vi normalt kalder en miljøgaranti, sikres, for hovedformålet med WTO-reglerne er ikke at sikre miljøet. Det er at sikre den fri handel, og enhver national miljøregel, der er mere vidtgående end WTO's regler, vil altid være at opfatte som en generende hindring for den fri handel.

Det er derfor, vi mener, det er utrolig vigtigt at udtrykke det, som fødevarerministeren også har sagt: at i det øjeblik WTO kommer med nogle regler, hvor beskyttelsesniveauet er lavere end vores, fastholder vi vore egne.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Det nytter ikke, at hr. Hindrup Andersen henviser til den dagsorden, som han har skrevet af og tilføjet nogle enkelte brokker til, for den er i strid med sig selv. I den dagsorden står der på den ene side, at man skal gå ind og arbejde for et højt globalt beskyttelsesniveau med hensyn til miljø, sundhed og forbrugerhensyn, og på den anden side samtidig køre den dér nationale linje med, at Danmark helt frit skal kunne vælge niveauerne for sig selv uden hensyn til internationale regler.

Man kan ikke mene begge dele. Det er fup og svindel. Det er at føre befolkningen bag lyset at blive ved med at påstå, at her har Danmark en mulighed for at bestemme reglerne selv. Enhedslisten minder mere og mere om en familie, der sidder på en slægtsgård, der er købt af udlændinge, og venter på, at Poul Reichhardt vender hjem og redder det hele.